

fremgaar deraf ogsaa, at Udbetalingen pr. Hundrede vil medføre nogen større Avance end den, som blev antyndet af den sidste ærede Taler, ja, maaske snarere af to ærede Talere. Jeg forbeholder mig i øvrigt senere at give Tilsvær paa andre mere saglige Betragtninger, der ere gjort gældende af de Talere, der hidtil have haft Ordet.

Scharling: Naar der forelægges Regering og Rigsdag et Tilbud om et 3 pCt.s Laan til en rimelig Kurs paa et Tidspunkt, da der netop maa optages et Laan, da der skal stiftes et Beløb til Bejse, særlig til de forestaaende Jærnbaneanlæg, er det selvfølgelig vanskeligt at afvise et saadant Tilbud, og jeg for mit Bedkommende agter derfor ogsaa at stemme for det foreliggende Forslag og opfordre mine Meningsfæller til at gøre det samme. Men jeg maa tilstaa, at den direkte finansielle Fordel ved dette Laan dog ikke forekommer mig at være saa stor, som den maaske ved første Øjeblik kan se ud til, noget, som jo til Dels allerede er berørt af foregaaende Talere. Et saadant 3 pCt.s Laan til en Kurs af 93 er jo i Virkeligheden meget nær ved at være et 3¼ pCt.s Laan. Navnlige naar der tages Hensyn til de nu berørte Forhold, til Paavisningen af Rentens Udbetaling i Udlandet, til franske Obligationstempler osv., vil man vist omtrent kunne regne det lig med et 3¼ pCt.s Laan. Den Forklaring, som den højtærede Minister nu afgav om, at 500 Kr. kan sættes lig med 700 Francs, var uden Tvivl saa tydelig og klar, som den kunde være; men jeg tilstaa, at det endnu derefter ikke er mig ganske klart, om der foreligger et bestemt Tilbud fra Kreditors Side om at indbetale Beløbet i Francs. Thi naar Obligationen lyder baade paa 500 Kr. og 700 Francs, kan jeg ikke let se, hvorfor Køberen ikke skulde vælge at betale det Beløb, som faktisk er det billigste, idet han køber Obligationen, men der er maaske ogsaa en Stipulation i den foreløbige Overenskomst, som sikrer Regeringen, at Beløbet vil blive udbetalt efter de for Debitor gunstigste Forhold. I ethvert Tilfælde vil altsaa som sagt den faktiske Rente blive paa næsten 3¼ pCt. Men derved er ikke taget i Betragtning, at man kun modtager 93 for hvert Hundrede, og at disse 7 pCt. dog i Tidens Løb skulle tilsvares. Laanet er uopsigeligt i 20 Aar, og tænke vi os, at det derefter bliver løst indfriet fra dansk Side, maa der jo i Løbet af disse 20 Aar oppaarses disse 7 Procent, hvad der vel for den Tid nærmest vil repræsentere ¼ Procent aarlig. For mig staar det altsaa saaledes, at der ikke i Realiteten er saa meget stor

Forskel mellem dette 3¼ pCt. Laan og et 3½ pCt. Laan til pari, og det viser sig jo, at der allerede, før denne Sag kom frem, er opnaaet meget nær pari Kurs for ny 3½ pCt. Obligationer. Det er altsaa egentlig ikke paa dette Punkt, at jeg søger Fordelen ved den foreslaaede Transaktion, men mere deri, at det franske Kapitalmarked derved aabnes for Danmark, og at der derved staves et Marked for danske Statspapirer og maaske ogsaa for andre danske Værdipapirer, hvad der muligvis ogsaa i Tidens Løb vil vise sig af Betydning med Hensyn til at betinge en bedre Kurs for saadanne Værdipapirer, end man ellers vilde opnaa. Dert ser jeg Hovedfortrinet ved det foreliggende Forslag. Naar det nu af ærede Talere er gjort gældende, at det Beløb af 25 Mill. Kr., som her foreslaas optaget som Laan, er mere, end der for Næblikket haves Brug for, og at der altsaa bliver et disponibelt Beløb til overs, som man vil søge at anvende paa forskellig Maade, vil jeg sige, at jeg for mit Bedkommende staar paa det bestemte Standpunkt, at jeg over for det foreliggende Lovforslag betragter det som givet, at disse Beløb staa til den danske Statskasses Disposition og altsaa kunne anbringes midlertidig af den paa de for denne Statskasse mest betryggende Maader og ogsaa saaledes, at der tages Hensyn til, at man i sin Tid kan faa Beløbene tilbage eller kan faa dem til Disposition, naar de skulle anvendes. Jeg vil derfor være meget betænkelig ved at gaa med til de forskellige Anvendelser, som ere bragte i Forslag, saasom: Udlaan til Kommunerne eller paa anden saadan Maade til Konvertering af Kommunegælden o. s. v., hvorved jeg ikke skønner, at der vil være fuld Sikkerhed for, at Statskassen vil faa disse Beløb til Disposition, naar der bliver Brug for dem. Med Hensyn til, hvad der særlig er pegt paa: at der heraf vil kunne anvendes et Beløb til de Jærnbaneanlæg, som Kommunerne ville optage ved de forestaaende private Jærnbaneanlæg, maa jeg gøre gældende, at da man i sin Tid gif til den ny Lov om private Jærnbaneanlæg med et saa betydeligt Statstilskud — Halvdelen af Anlægsomkostningerne — blev det udtrykkelig paaberaabt som Grund derfor, at man vilde bort fra disse Laantransaktioner fra Kommunerne Side overhovedet. Det er meget muligt, at de fleste Kommuner alligevel blive nødte til at rejse Laan for overhovedet at kunne tilvejebringe disse Jærnbaner, men jeg kan ikke se andet, end at vi i Virkeligheden gaa bort fra det, der den Gang var Meningen, naar vi nu gaa til, at Statskassen foruden at tilskyde det halve af An-